

ikke villet reise nogen Opposition imod Lovforslaget; det er muligt, at det kan blive vedtaget i den Stikkelse, hvori det foreligger; men jeg tror blot ikke, det gaar an at tage Sagen let, thi det er store og vigtige Spørgsmaal, der foreligger. Det er det, hvorpaa jeg har villet henlede Opmærksomheden.

Bajer: Det er kun en lille Bemærkning, jeg vilde gjøre, en Bemærkning, som jeg ikke tror tidligere er fremkommen hverken her eller i det andet Ting. Den angaar et mere almindeligt Hensyn. Der staar nemlig i Grundloven, at alle Indskrænkninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle heves ved Lov, og jeg ønskede nu gjerne at vide, hvorledes det kan begrundes i det almene Vel, at Staten for evige Tider skal være privilegeret Østersfisker. Jeg skal forresten gjerne indrømme, at det kan være meget vanskeligt, i alt Fald i en nærmere Fremtid, at komme bort fra dette Forhold, især saalænge der er en jydsk Handels- og Landbrugsbank, som betaler 240,000 Kr. i Jorpagtningsafgift. Sid vi længe maa have en saa fortraffeligg Bank.

Finanzministeren (Strup): Jeg vil kun bemærke til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), at det Bevis, han vilde hente fra den schæfste Østersrefusion, forekommer mig egentlig slet ikke at staa til, thi det maatte først være godtgjort, paa hvilken Maade Schæfstenborg var kommet i Besiddelse af sin Ret til at fiske Østers. Derfor det var en særlig Benaadning til Lehnsgrevskabet, at Besidderen maatte fiske Østers, ser jeg ikke, at den Omstændighed, at man har erhvervet denne Ret tilbage for 10 Lønder Østers, har det Allermindste at betyde lige overfor Spørgsmaalet om, hvem der egentlig er Herre over Østersfiskeriet i de danske Farvande. Det har akkurat ligesaa lidt at betyde, som om der i Henshold til forskjellige givne Koncessioner var opstaaet Østersbaner paa mangfoldige andre Steder i de danske Vande, hvilke Baner drevs af Private for egen Regning. Jeg siger: „som om der var opstaaet Østersbaner“; thi der er givet mange Koncessioner, men der er saavidt mig bekjendt endnu ikke derved skabt en eneste Østersbanke. — Skjøndt mine følgende Bemærkninger meget snarere vilde høre hjemme under en anden Behandling end under denne, vil jeg dog noget søge at udplette det Indtryk, det ærede Medlem gav ved sin Dmtale af den „grusomme“ Straffebestemmelse

i Lovforslaget, at Fiskeredskabet skulde være forbrudt allerede første Gang, det benyttedes til Østersfiskeri. Naar man ser hen til, at Forskjellen mellem Østersfiskeredskaber, dannede alene til dette Fiskeri, og et andet Fiskeredskab, tillempt for Østersfiskeri, er meget lille, forekommer det mig ogsaa at være meget forsværligt, at man fastholder de samme Bødestemmelser deriblandt Konfiskation, for det Redskab, som udgiver sig for at være et almindeligt Fiskeredskab, medens det anvendes til ulovligt Østersfiskeri, og de egentlige Østersfiskeredskaber, Østersfiskererne. Den anden Bemærkning af det ærede Medlem, at det dog var for strengt at forbyde Folk at være i Besiddelse af Østersfiskerere, da de maatte kunne bruge dem udenfor det danske Sjøterritorium, tror jeg ikke betyder meget. I alt Fald maa det først foreligge, at der virkelig er saadanne Østersbaner at benytte udenfor det danske Sjøterritorium, idet der ikke vilde være god Mening i, om Vedkommende sagde: „Jeg har rigtignok dette ulovlige Østersredskab i min Besiddelse, men det er ingenlunde min Mening at ville bruge det paa det danske Sjøterritorium; det er min Mening at seile over under den hollandske Kyst, for at bruge det der. Dette kan ganske vist siges; men der kan siges saa Meget, og det forekommer mig, at det Arguments Strøke imod at forbyde danske Undersaatter, at være i Besiddelse af Østersfiskerinstrumenter, egentlig ikke er synderlig stor.

Holstein-Ledreborg: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem har havt Ordet to Gange, men med Tinggets Tilladelse — skal jeg paany give det ærede Medlem Ordet.

Holstein-Ledreborg: Jeg vilde kun gjøre opmærksom paa, at Straffebestemmelsen i § 2 ikke gaar ud paa alene at konfiskere Østersfiskeredskaber og saadanne Redskaber, der ere tillempe efter Østersfiskeri, men den gaar ud paa at konfiskere alle den Vedkommendes Fiskeredskaber. Naar en Mand altsaa har et meget stort og dyrt Vaad, der kan have kostet flere Hundrede Daler, og han deri tilfældigt faar nogle Østers, kan dette Vaad ogsaa konfiskeres. Der kan derved opstaa Uretfærdigheder, men det er dog aabenbart ikke Mening i den Henseende i Sverige og Lybskland; men hvis Østersfiskeriet der ikke er